

Περίληψη - Summary

Γκιουργκίνης Γιώργος: «Η αντιχιτλερική αντίσταση στη Γερμανία 1933 – 1938. Οι περιπτώσεις του Κομμουνιστικού και του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος Γερμανίας»

Η παρούσα εργασία έχει σκοπό να αναδείξει μια διαφορετική πλευρά της γερμανικής κοινωνίας κατά τη περίοδο 1933 – 1938, τη πλευρά της κοινωνίας αυτής που αντιστάθηκε, ρίσκαρε, με χιλιάδες να δίνουν τη ζωή τους για να ανατραπεί η ναζιστική τυραννία τα χρόνια εκείνα. Αναδεικνύεται δηλαδή μέσα από αυτή η αντίσταση των Γερμανών ενάντια στον Χίτλερ, υπό το πρίσμα δύο βασικών φορέων της, του Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας και του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας.

Εισαγωγικά αναδεικνύονται οι δύο κεντρικές σχολές της ιστοριογραφίας που καταπιάνονται με αυτό το θέμα, δηλαδή αυτή της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας και η άλλη του υπόλοιπου δυτικού κόσμου, με κεντρικό άξονα αντιπαράθεσης τη στάση τους και τη θέση τους απέναντι στην κομμουνιστική αντίσταση, ταυτοχρόνως παρατίθενται και κάποια βασικά έργα αυτών των σχολών. Στη συνέχεια δίνονται σαν εισαγωγικές παρατηρήσεις, στοιχεία που αφορούν ιδιομορφίες της γερμανικής αντίστασης κατά τον μελετητή, αλλά και τον ορισμό της σχετικής έννοιας κατά τη βιβλιογραφία. Παρουσιάζονται περιληπτικά επίσης η ιστορική διαμόρφωση των σχέσεων μεταξύ Γερμανών κομμουνιστών και σοσιαλδημοκρατών, από το 1918 και έπειτα.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί η αντίσταση των κομμουνιστών μέσα από ένα μεγάλο αριθμό παραδειγμάτων και στοιχείων που δίνονται, σε μια προσπάθεια να τεκμηριωθεί ότι η κομμουνιστική αντίσταση υπήρξε πράγματι, η πιο πεισματική, πιο ηρωική πλευρά της γερμανικής αντίστασης. Γίνεται προσπάθεια να αναδειχθεί το ΚΚΓ σαν κομμάτι του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος, της Κομμουνιστικής Διεθνούς με πρωτοπόρο ρόλο και δράση μέσα σε αυτή. Παρουσιάζεται η πορεία εξέλιξης της στρατηγικής του Κόμματος αυτού, η σύνδεση της θεωρίας και της στρατηγικής με την καθημερινή ζωή και τον αντίκτυπο στην πολιτική συμμαχιών του ΚΚΓ. Σημειώνεται ως καμπή στην εξέλιξη αυτή το 7ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς και οι αποφάσεις του που άνοιξαν το δρόμο για ευρύτερες συμμαχίες και μέτωπα.

Στο τρίτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η αντίσταση που οργανώθηκε από το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα της Γερμανίας. Σκιαγραφείται το θεωρητικό υπόβαθρο του κόμματος αυτού ως ο καθοριστικός παράγοντας της στάσης του απέναντι στον Χίτλερ, παράλληλα εξετάζεται η πορεία σύγκρουσης του με ίδιες του τις αυταπάτες που αφορούσαν το κοινοβούλιο και τον ναζισμό, ιδιαίτερα τους πρώτους μήνες του καθεστώτος, μέχρι το πέραςμα του στην ολοκληρωτική παρανομία. Αναφέρονται οι βασικές αντιστασιακές ομάδες και πλευρές της ιστορίας και της δράσης τους, η διάλυση τους και οι τρόποι που επιλέχθηκαν για να συνεχιστεί η αντίσταση με άλλο παθητικό τρόπο.

Στο τελευταίο κομμάτι γίνεται μια συγκριτική αποτίμηση των δύο κομμάτων και εκτίθενται βασικά συμπεράσματα που προκύπτουν από όλη αυτή τη προσπάθεια κατά τον συγγραφέα.

Gkisgkinis Georgios: «The anti-Hitleric Resistance in Germany 1933 - 1938. The cases of the Communist Party and Social Democratic Party of Germany»

The present work aims to highlight a different side of German society from 1933 to 1938, the side of that society which resisted, risked, the thousands who gave their lives to overthrow Nazi tyranny in those years. It is examined the Germans' resistance to Hitler in the light of its two main actors, the Communist Party of Germany and the Social Democratic Party of Germany.

Introducing the two central schools of historiography that deal with this issue, namely that of the German Democratic Republic and the rest of the Western world, at the same time are presented some basic works of these schools. Following are introductory remarks, details concerning the peculiarities of the German resistance due to the scholar, as well as the definition of the concept "resistance" in the literature. The historical formation of relations between German Communists and Social Democrats from 1918 onwards is also summarized.

In the second chapter, an attempt is made to present the resistance of the Communists through a large number of examples and figures, in an attempt to substantiate that the Communist resistance was in fact the most stubborn, most heroic side of the German resistance. An attempt is made to show up the Communist Party of Germany a part of the International Communist Movement and the Communist International, with a pioneering role and action within it. The course of this party's strategy, the link between theory and strategy with the daily activities and its impact on the CPG alliance policy are presented. The 7th Congress of the Communist International and its decisions that paved the way for wider alliances and fronts is marked as a turning point in this development.

The third chapter presents the resistance organized by the Social Democratic Party of Germany. It outlines the theoretical background of this party as the decisive factor in his attitude towards Hitler, while examining the course of the conflicts with its own delusions about parliament and Nazism, especially in the first months of the regime, until the total party's transition to the underground work. The main resistance groups and aspects of their history and action, their dismantling, and the ways chosen to continue the resistance in another passive way are mentioned.

In the last section, a comparative evaluation of the two pieces is made, and key conclusions are drawn from all this effort, according to the author.